

UUDISTUNUT KIINA

Kiinan uudistuminen ei kiinnosta edistynyttä ja sivistynyttä Eurooppaa. Neljäsataa miljoonaa takapajuista asia-laista on saavuttanut vapauden, herännyt poliittiseen elämään. *Neljäsosa* maapallon väestöstä on noussut niin sanoaksemme unenhorroksesta valoon, liikkeeseen ja tais-teluun.

Sivistynyttä Eurooppaa se ei liikuta. Tähän asti ei edes Ranskan tasavalta ole vielä tunnustanut virallisesti Kiinan tasavaltaa! Siitä tehdään pian välikysymys Ranskan edustajakamarissa.

Mistä tuo Euroopan välinpitämättömyys johtuu? Siitä, että kaikkialla Lännessä on vallassa imperialistinen porvaristo, joka on kolmelta neljäsosaltaan jo mädännyt, on valmis myymään koko „sivilisaationsa” mille seikkailijalle tahansa saadakseen „kuritus”-toimenpiteitä työläisiä vastaan taikka viisi kopeekkaa lisävoittoa ruplalta. Tuo porvaristo pitää Kiinaa *vain* saaliin palasena, jota japanilaiset, englantilaiset, saksalaiset j.n.e. alkanevat repiä nyt, kun Venäjä on „syleillyt hellästi” Mongoliaa.

Mutta Kiinan uudistuminen edistyy kuitenkin. Tätänykyä alkavat parlamentin, entisen despoottisen valtion *ensimmäisen* parlamentin vaalit. Alahuoneen muodostavat 600 jäsentä, „senaatin” 274 jäsentä.

Äänioikeus *ei* ole yleinen *eikä* välitön. Valitsevat vain ne, jotka ovat täyttäneet 21 vuotta ja asuneet kyseisellä äänestysalueella vähintään 2 vuotta, jos he maksavat noin 2 ruplaa välittömiä veroja tahi omistavat noin 500 ruplan arvosta omaisuutta. Ensin valitaan valitsijamiehet, jotka sitten valitsevat edustajat.

Jo tällainen äänioikeusjärjestyskin osoittaa varakkaan talonpoikaiston olevan liitossa porvariston kanssa sekä sitä, ettei ole proletariaattia tai että se on aivan voimaton.

Samaan seikkaan viittaa Kiinan poliittisten puolueiden luonne. Tärkeimpiä puolueita on kolme:

1) „Radikaalisosialistinen”, jossa todellisuudessa ei ole *kerrassaan mitään* sosialismia samoin kuin meidän „kansansosialisteissammekaan” (ja $\frac{9}{10}$:ssa „sosialistivallankumouksellisista”). Se on pikkuporvarillisen *demokratian* puolue. Sen perusvaatimuksia ovat: Kiinan valtiollinen yhdistäminen, kaupan ja teollisuuden kehittäminen „sosiaaliseen suuntaan” (yhtä hämärä fraasi kuin „työperuste” ja „tasasuhtaisuus” meidän narodnikeillamme ja eserrillämme), rauhan säilyttäminen.

2) Toinen puolue — liberaalit. He ovat liitossa „radikaalisosialistisen” puolueen kanssa muodostaen yhdessä „kansallisen puolueen”. Todennäköisesti tulee tällä puolueella olemaan enemmistö Kiinan ensimmäisessä parlamentissa. Tämän puolueen johtajana on tunnettu tohtori Sun Jat-sen. Nyt hän askartelee erikoisesti laajan rautatieverkon suunnitelman laatimiseksi (venäläisten narodnikkien tietoon: Sun Jat-sen tekee tätä *sitä varten*, että Kiina „välttäisi” kapitalismin kohtalot!).

3) Kolmas puolue on nimeltään „tasavaltalaisliitto” — eräs näyte siitä, kuinka pettäviä ovat politiikassa nimikilvet! Todellisuudessa se on *konservatiivinen* puolue, joka nojautuu pääasiallisesti *pohjois*-Kiinan, s.o. maan takapajuisimman osan virkamiehiin, tilanherroihin ja porvareihin. „Kansallinen” puolue taas on etupäässä enemmän teollistuneen, edistyneemmän, kehittyneemmän *etelä*-Kiinan puolue.

„Kansallisen puolueen” tärkeimpänä tukena ovat laajat talonpoikaisjoukot. Sen johtajat ovat ulkomailla kasvatuksen saanutta sivistyneistöä.

Kiinan vapauden on valloittanut talonpoikaisdemokratian ja liberaalisen porvariston liitto. Kykenevätkö talonpojat ilman proletariaatin puolueen johtoa säilyttämään demokraattisen asenteensa liberaaleja *vastaan*, jotka vain odottavat sopivaa hetkeä loikatakseen oikealle,— sen näyttää lähitulevaisuus.